

сполука на цѣльта си. Не съкоѧ предсказватъ истинна вълшебство на ръка, на пепель и трѣви и вито притежатель на огненъ полъсъ е считалъ съкоги высшытъ таинства на Луната като заможни да го въспрѣтъ отъ да прабѣгна на человѣчески средства за сполуката на человѣческытъ си намѣренія; внимавай слѣдователно на думытъ ми. Ты, вървамъ, си свѣдуща въ искусството, познавашъ таинства на вредителнытъ былки. Знаешъ кои спирать пъти на живота, кои изгарять душата и я принуждаватъ да излѣзе изъ тѣлото и знаешъ кои могатъ да замръзнатъ младата кръвь до тъзи степень, щото слъпчевата горещина да не може да стопи леда. Да не съмъ исчислилъ безимѣно таинства ти? говори искренно.

— Тривеличайшій Меркуріе, не си казаль чрезмѣрность. Обърни очи къмъ гѣзи блѣдни предметы които ма опрѣличаватъ на трупъ. Азъ изгубахъ цвѣта на живота си за да бѫмъ цѣлы иоши мадъ отровнытъ былки които врѣтъ въ този котедъ.

Египтянинъ като чу послѣдната дума на вѣщицата, оттегли дѣската, на която сѣдѣше за да са отдалечи отъ адската и мездрава близостъ.

— Превъходно, рече той; ты си научила основната докма на мадрата наука «презираи пытга за да просвѣтишъ духа.» Но знай сега какво искашъ отъ тебе. Когато утрѣ свѣтнатъ звѣздытъ, ще додѣ една глупава мома богата за да иска отъ тебе либиче което да може да откъсне единъ младъ момътъ отъ една друга жена, защото желае да е сладкодумъ само къмъ нея. Намѣсто либиче ты ѹдай пай силна отрова, щото либовникътъ ѹда отправи своитѣ либовни стечания къмъ които.

Вѣщицата са растрепера отъ главата до краката.

— О, прости ма, достопочтенный господарю, прости ма! рече тя съ недоумѣніе. Таквози опытаанье азъ са иерѣшавамъ да направимъ. Строги и неусыпни сѫ законытъ на Помпел, ще ма запрѣтъ, ще ма затрыжатъ.

— Тогасть на какво ти служатъ шитята и отровнытъ тревы, луда и безумна бабо? попыта и Арбакъ съ подиграваніе.

Тя си покры отвратителното лице съ двѣтѣ ръцѣ.

— Преди нѣколко години, рече тя съ гласть, който са показа страшенъ, толкози бѣше той смиренъ и слабъ; преди нѣколко години азъ не бѣхъ като сега, една торба отъ кости, залъбихъ и повѣтрахъ че са наградихъ съ взаимностъ.

— Какво сношеніе има твоята любовь съ моята заповѣдь и рече Арбакъ разгневенъ.